

Fecske

*Minden helyi, vidéki és külföldön élő olvasónknak,
támogatónknak, munkatársunknak és barátunknak
kellemes ünnepeket, erőt, egészséget kíván a Fecske
szerkesztősége és a Zöld Dombok.*

„A SZEGELETKŐ MAGA JÉZUS KRISZTUS”

(gondolatok karácsony ünnepére)

„Kik fölépíttettek az apostoloknak és prófétáknak alapkövén, lévén a szegeletkő maga Jézus Krisztus.” Ef 2, 20

Amikor a karácsonyi üzenetről beszélünk, nem szabad figyelmen kívül hagynunk, hogy nem kizárólag a megszokott karácsonyi igéken – történeteken – keresztül szól hozzánk Isten karácsonykor. Újra és újra felmerül az a kérdés: Krisztussal vagy Krisztus nélkül, Krisztus egyházában vagy azon kívül? Mostani karácsonyi írásunkban keressük meg erre a kérdésre a választ. Az ige most is világosan eligazít: „a szegeletkő maga Jézus Krisztus”. Karácsonyi kérdésként fogalmazódhat meg bennünk, hogy létezik-e ez a biztos fundamentum a Te és az En számomra, mindannyiunk számára? Ha igen, akkor az idei évben is van szép karácsonyunk, mert az élő és erős Krisztus Anyaszentegyházában a benne és általa megszerzett fundamentumon állunk és építkezünk. Az építkezés kétirányú. Külső és belső. A külsőre éppen úgy szükség van, mint a belsőre. Egyik sem létezik a másik nélkül. Ezért használja a Szentírás ezt a hasonlatot, hogy „a szegeletkő maga Jézus Krisztus”. Már Ézsaiás prófétánál megjelenik az előrejelzés a – sarokkő -, amelytől függ az épület szilárdsága, és amely a sokféle kő, anyag összetartozását és egységét biztosítja. Újabb magyarázók szerint, Jézus a „bekoronázó kő” szerepét is betölti, amit utoljára helyeztek a kész épületre, mint a boltozat befejező kövét. Jézus a fundamentuma keresztyén életünknek és a bekoronázója, mert Ő tegnap és ma és mindörökké ugyanaz. Megnyugtató a hívő keresztyén ember számára, hogy egyháza, amelyben él és amelyhez tartozik, ilyen erőt képvisel, hordoz.

A 21. század embere is csak Benne és Általa építkezhet eredményesen. Ma sem mindegy, hogyan

érezzük magunkat épületeinkben. Az otthonokat nemcsak a szükséges használati eszközök kell, hogy betöltsék, hanem a szeretetnek, megértésnek, megbocsátásnak Lelke. Ez a Lélek csak az élő Krisztus által lehet jelen otthonunkban. Van és lehet, hogy valakinek épp ma, épp most született meg a Megváltó, aki kivezette a mélységből, a tudatlanságból, a nélkülözésből. Az épületek is tönkremennek, az idő őket is kikezdi, rombolja. A karbantartásra vagy az újjáépítésre gondolni kell, időt és anyagot kell szentelni rá. Ugyanúgy bennünk is megromolhat a hit, a ragaszkodás Istenhez, egyházhoz, felebaráthoz, testvérhez. Újra kell építenünk, fel kell újítanunk lelki házunkat. Minden vasárnap az Ő igéje, minden ünnep ezt a célt szolgálja, Istenünk megkeres, megszólít, hív. Ha nemcsak test szerint vagyunk jelen a templomban, akkor karbantartja, építi, felújítja a mi lelki házunkat az újra és újra nekünk adott Krisztusban, aki nem ma született, hanem kétezer évvel ezelőtt is megváltotta a világot a bűntől és haláltól és megszerezte az örök életet azoknak, akik hisznek Benne. De Ő ma is megszületett a szíveinkben. Benne ma is békességünk, biztonságunk van, és igazi otthonunk, aminek Ő a fundamentuma. Nem érezzük magunkat jövevényeknek és zseléléreknek, hanem polgártársai vagyunk a szenteknek és cselédei az Istennek – ahogy az ige mondja (Ef 2, 19).

Ha Krisztus a fundamentumunk e mostani karácsonyi ünnepen is, akkor együtt építettünk Isten hajlékává a Szentlélek által, aki ugyancsak megszületett Jézus Krisztus által, a miénk. „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Ján 3, 16)

Ezekkel a gondolatokkal kívánok a Fecske olvasóinak és közösségünk minden tagjának áldott, békés karácsonyi ünnepeket és boldog, örömeiben és áldásokban gazdag 2014-es új esztendőt.

V I S S Z A P I L L A N T Ó

A HELYI KÖZÖSSÉG HÍREI

A Fecske legutóbbi számától, a mai napig számos munkálatról adnánk hírt a kedves olvasóknak:

- megnyílt Bácsfeketehegyén a „Matteo” cipőgyár, amelyben az első körben 30 községbeli lakosunk létesített munkaviszonyt és ez a szám nem végleges, amiről a tulajdonos biztosított bennünket.

- folytattuk a már meglévő esővíz elvezető árkok tisztítását és újak ásását a Hős és a Dózsa György utcákban

- a Bolmán utca végén szilárd törmelékből sárlerázó szakaszt alakítottunk ki

- a 2003-ban épült Eko kutunk kinézetét az elmúlt évek vasfoga igen-igen kikezdte, ezért halaszthatatlanná vált felújítása, melyet helybeli vállalkozók végeztek el

- sajnos az utjainkon egyre több helyen jelennek meg újabbnál újabb lyukak (kátyúk), melyeket átmenetileg betonozással tudunk elviselhetőbbé tenni, ezt történt a Petőfi Sándor, a Vasút és a Július 13. utcákban, valamint aszfaltozással a J.N.H., Zmáj Jován és a Népfront utcákban

- az Eletrovojvodina bácstopolyai kirendeltségének segítségével újabb gallyazási akciót bírtunk szervezni ahol ismét 32 helyen szabadítottuk ki a fővezetékeket a sok kellemetlenséget okozó faágaktól

- befejeztük a munkálatokat a bácsfeketehegyi Egyházak és a Kultúrotthon éjszakai megvilágításán

- újabb 4 drb villanykarót helyeztünk ki és tettünk működő képessé a közvilágítás bővítésének érdekében a Tito Marsall utcában (az Euro-Gas és a Luk-Oil töltőál-

Lapzárta után érkezett a hír a Helyi Közösség titkáráról!

Sikeresen pályáztunk a Tartományi Mezőgazdasági, Vízgazdálkodási és Erdészeti Titkárság által kiírt pályázaton. A Helyi Közösségnek így lehetősége van, hogy kidolgozza a bácsfeketehegyi vízhálózat felújításához szükséges főtervet. Ezek a mérnöki munkák sajnos nem látványosak, nem tudunk róla képet, beszámolót készíteni, de ez nélkül nem tudjuk a valós munkálatokat megkezdeni. A főterv kidolgozása összhangban van B-4 és B-5 kút kiépítésével. Ezek a kutak és a vezetékek cseréje elkerülhetetlenek a teljes kapacitással való működéshez és a vízminőség javulásához.

lomás között)

- befejeződtek az építkezési munkálatok a „MÉZ ÉS MEGGY” HUSRB/1203/212/164 Magyarország-Szerbia IPA határon átnyúló Együttműködési program keretein belül a bácsfeketehegyi Tájházon, folytatjuk a berendezését és azon felül a működtetési lehetőségek mérlegelését

- részt vállaltunk a Verbász felé vezető út karbantartásában

Mindezek mellett, pár szóban megemlíteném a 2013-as év főbb munkálatait:

- utjaink (Petőfi Sándor), járdáink(Tito M.-központ, Tito M., Duna-Hős u-kisköz), javítása

- a piactér és a piaci asztalok felújítása

- a spotcsarnok működtetése és karbantartása

- a közterületek és a zöld övezetek rendszeres karbantartása

- lakossági kérelmek megoldása (esővíz elvezető rácsok kialakítása, utcabejárat szanálása, kóbor ebek és macskák befogása stb.)

- közvilágítás bővítése

- a kis és nagytemetők cserje és bokortalanítása

- pályázatokon való részvétel stb.

Ezzel zárnám soraimat és egyben minden kedves olvasónak, Áldott Karácsonyi Ünnepeket és Boldog Új Évet kíván a HK munkaközössége.

Tisztelettel: Juhász Attila

Bácsfeketehegy helyi közösségi választások 2013

Összhangban Bácsfeketehegy Helyi közösségének statútuma 29. szakaszával, 2013. november 21-én kiírásra kerültek 2013. évi a helyi közösségi választások, melynek időpontja 2013. december 15-e, vasárnap. A bácsfeketehegyi Helyi közösség legfelsőbb, döntéshozó szerve a Helyi közösség Tanácsa. A szavazás alkalmával Bácsfeketehegy település lakossága, négy körzetben választja meg a Helyi közösség Tanácsának 15 tagját, az I. körzetből 3, a II., III. és IV. körzetből pedig 4-4 legtöbb szavazathoz jutó jelölt kerül be a Tanácsba. A határozat, az elfogadása napján megjelenítésre került Kishegyes község Hivatalos lapjában, illetve a bácsfeketehegyi Helyi közösség hirdetőtábláján.

A határozat a következő, választásokkal kapcsolatos fontos tudnivalókat tartalmazza:

- a választás alkalmával a falu nagykorú lakossága a Helyi közösség tanácsának 15 tagját választja meg, a település 4 választókörzetből áll, a jelöltek a saját lakóhelyük szerinti körzetben indulhatnak a választáson,
- az I. körzetből 3, a II., III. és IV. körzetből pedig 4-4 legtöbb szavazathoz jutó jelölt kerül be a Tanácsba
- a Helyi közösségi választások időpontja 2013. december 15-e, vasárnap, a szavazatokat 7,00 és 20,00 óra között lehet leadni a választópolgárok lakhelye szerinti szavazóhelyen
- a Helyi közösség választásokhoz kapcsolódó választási tevékenységek 2013. november 21-én kezdődtek

A helyi közösségi választás a következő választási egységekben és szavazóhelyeken valósul meg Bácsfeketehegy település területén:

Bácsfeketehegy 1	Nyugdíjasotthon, Lenin u. Bácsfeketehegy	Dózsa György 44-76 páros sz., 45-61 páratlan sz., Lenin u. 1-19 páratlan sz. és 2-14 páros sz., Tito marsall 1-31 páratlan sz., J.Zmaj 1-13 páratlan sz. és 2-6 páros sz., Július 13. u. 2-38 páros sz. és 19-37 páratlan sz., Dózsa György 1-43 páratlan sz. és 2-42 páros sz., Hős u. 1-71 páratlan sz. és 2-50 páros sz., Jadran u. 1-13 páratlan sz., Kosovska minden szám, Proletár 1-57 páratlan sz. és 2-8 páros sz., S.Kovačević minden szám, Július 13. 1-17 páratlan sz.
Bácsfeketehegy 2	Kultúrotthon J.N.H. 24 Bácsfeketehegy	Bolmán 1-21 páratlan sz. és 2-28 páros sz., Testvériség 1-15 páratlan sz., 2-22 páros sz., Duna utca minden szám, I.L.Ribar 2-16 páros sz., 3-15 páratlan sz., JNH 2-20 páros sz., 3-19 páratlan sz., Kiss Ernő 1-9 páratlan sz., 2-8 páros sz., Tito marsall 33-73 páratlan sz., Népfőnt 1-17 páratlan sz., 2-20 páros sz., J.Zmaj 14-18 páros sz., 15-41 páratlan sz., Petőfi Sándor 2-12 páros sz., 15-41 páratlan sz., Becsei út minden szám, Hős u. 52-138 páros sz., 73-141 páratlan sz., Jadran u. 2-16 páros sz., Proletár 10-12 páros sz., Vajdaság 1-37 páratlan sz., 2-40 páros sz.
Bácsfeketehegy 3	Helyi közösség Bácsfeketehegy, Testvériség 32. Bácsfeketehegy – esketőterem	Testvériség 24-68 páros sz., Dózsa György 63-83 páratlan sz., 78-94 páros sz., Temető u. 1-5 páratlan sz., 2-42 páros sz., Lenin u. 16-76 páros sz., 21-61 páratlan sz., Tito marsall 2-22 páros sz., N.Đurković 1-29 páratlan sz., 2-8 páros sz., Július 13. 39-53 páratlan sz., 40-62 páros sz., Ady Endre minden szám, Testvériség 49-99 páratlan sz., Dózsa György 85-103 páratlan sz., 96-116 páros sz., Temető u. 7-45 páratlan sz., 44-104 páros sz., Kiss Ferenc minden szám, Lenin 63-81 páratlan sz., 78-90 páros sz., Njegoszeva 2-50 páros sz., 3-25 páratlan sz., Verbászi út 2-64 páros sz., Vasút u. 1-45 páratlan sz., 2-56 páros sz., Július 13. 55-71 páratlan sz., 64-84 páros sz.
Bácsfeketehegy 4	“Nikola Đurković” Általános Iskola Testvériség b.b. Bácsfeketehegy	Bolmán u. 23-35 páratlan sz., 30-50 páros sz., Testvériség 17-47 páratlan sz., I.L.Ribar 17-35 páratlan sz., 18-38 páros sz., JNH 21-31 páratlan sz., 22-36 páros sz., Kiss Ernő 10-18 páros sz., 11-29 páratlan sz., Tito marsall 24-64 páros sz., Népfőnt 19-31 páratlan sz., 22-34 páros sz., N.Đurković 10-96 páros sz., 31-77 páratlan sz., Petőfi Sándor 1-15 páratlan sz., 14-48 páros sz., Verbászi út 1-61 páratlan sz., Bácska minden szám, Bolmán 37-105 páratlan sz., 52-102 páros sz., József Attila minden szám, Kiss Ernő 20-54 páros sz., 31-51 páratlan sz., Népfőnt 33-83 páratlan sz., 36-86 páros sz., Njegoszeva 27-61 páratlan sz., 52-90 páros sz., Újsor és Szőlősor minden szám, Vasút u. 47-79 páratlan sz., 58-88 páros sz.

A tanácstagok jelöltetéséhez szükséges dokumentáció a Helyi közösség a választási bizottságnál volt igényelhető! Minden választó polgár írásos értesítést kap, amely a szükséges útmutatókat tartalmazza (körzet, szavazóhely, időpont, stb.). Tanácstagok a munkájukat bérmentesen, azaz önkéntes alapon végzik!

Bojtos Béla
Helyi közösség Tanácsának Elnöke

AZ IZIDA HÍREI

Az Izida tagjai az eltelt időben nagyon szorgalmasak voltak. A **Szekeres László Alapítvány és a Kishegyes község Önkormányzat támogatásával november 6-8-ig** **“Mindent értük, semmit se helyettük”** című táborunkat valósítottuk meg, ahol kézműves szakmákkal, ismerkedhettek meg az Izidasok és vendégeik. A tábor időtartalma alatt a kézműves foglalkozásokon túl közösen megismerhettük kultúránkat, hagyományainkat is. A fazekasság alapjait Kopasz Gizella segítségével, a mézeskalács készítésének a technikáját pedig Harangozó Ottilia segítségével ismertük meg. Mindketten a Vajdasági Magyar Folklórközpont munkatársai. Gyertyaöntést, színezését, illatosítását Danka tanította meg velünk aki Petrócról érkezett kis csapatával. Major Márta és Radovanović Mileva segítségével állatfigurás textil illatszákókat, rongybabákat készítettünk, Benedek Mária pedig képeslapok elkészítését tanította meg nekünk. A tábor három napig tartott és Magyarkanizsáról, Szabadkáról, Topolyáról, Petrócról, Kishegyesről, Szeghegyről és Bácsfeketehegyről érkeztek a táborlakók. A tábor a Szekeres László Alapítvány és a Kishegyes község Önkormányzat támogatásával valósult meg az Izida egyesület termeiben.

Köszönjük!

Az IZIDA Anya- és Gyermekvédelmi Egyesület a Vajdasági Magyar Versmondók Egyesülete, és a bácsfeketehegyi Feketics Művelődési Egyesület 2013.11.09-én tartotta meg a VIII. ZÁPORKA Vers- és Prózamondó Találkozót Bácsfeketehegyen. A mintegy ötvenhat fellépő előadását a Barta Júlia, Farkas Hajnalka és Dudás Zita összetételű zsűri bírálta el. Döntésük alapján a találkozó végén az alábbi eredmények születtek. Az értelmileg akadályozott (napraforgó) csoportban a legkisebbek esetében nincsenek díjazottak. A szívárvány csoportban első lett a bajai Berger Zsolt, második a szabadkai Lengyel Klaudia, harmadik pedig a kishegyesi Jovánovics Izabella. A harmadik kategóriában versenyzők közül a „napraforgó” csoportban első lett a bácskossuth-

falvi Kőműves Jenő, és szintén első a magyarkanizsai Hegedűs Gabriella. Második helyezést ért el a bácsfeketehegyi Magó Anasztázia, harmadikat pedig a zentai Ferkopvics Marianna és Andruskó Hajnalka. A „szívárvány” csoportban első lettek Milánovics Tímea és Fehér Péter szabadkai versenyzők, második a szintén szabadkai Beretka Mihály és harmadik a bajai Simon Barbara.

Tudják-e, hogy december 3-át 1992-óta a Fogyatékos Emberek Nemzetközi Napjává nevezték ki. Az ENSZ által életre hívott világnap célja, hogy felhívja a figyelmet a betegség, baleset vagy katasztrófa következtében fogyatékosná válók problémáira. A tartósan egészségkárosodott és fogyatékossgal élő emberek közvetve a lakosság mintegy harmadát érinti. Úgy gondolom közvetlenül, vagy közvetve szinte mindegyikünk érintve van ez ügyben, hiszen a családban, vagy baráti körünkben születnek oxigénhiányos, vagy egyéb agykárosodást szenvedett gyerekek, ismerünk autistákat, gyengén látókat, süket-némákat, vakokat és mozgáskorlátozott embereket, akik vagy születésüknél fogva sérültek, vagy később valamilyen betegség áldozatai lettek, esetleg balesetet szenvedtek életük során. A világnap alkalmából fogadást rendezett tagjainknak Mohácsi Zoltán, kishegyes polgármester helyettes és Lukács Klára a polgármester szociális védelmi segédje. Alkalmi műsorral kedveskedtek az Izidasok a házigazdáknak. A fogadás után meglátogattuk a kishegyesi könyvtárat is.

A programok mellett igen nehézkesen de megtartottuk minden foglalkozást a napköziben. A gyerekek a fiatalok nagyon ügyesen vesznek részt a programokban. A kézműves tárgyaikon már a karácsonyi és az újévi motívumok jelennek meg, a színjátszó csoport pedig az ideillő verseket és színdarabokat készítik. A Mikulást is várjuk és szokásunkhoz híven karácsonyfát is díszítünk az ünnepekre.

**MINDEN KEDVES OLVASÓNAK KELLEMES
ÜNNEPEKET ÉS BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁNUNK!**

P.J.

KÖZSÉGI HÍREK

II. Tamburafesztivál Bácsfeketehegy

2013.10.12-én, megtartották Bácsfeketehegyben a II. Tamburafesztivált. Pál Károly, a „Feketics” Művelődési Egyesület elnöke köszöntőjében üdvözölte a jelenlevőket és örömmel konstataulta, hogy megtelt a színházterem, ami annak az egyértelmű bizonyítéka, hogy az embereket érdekli a tambura.

A műsorban fellépett a bácsfeketehgyi Nikola Đurković Általános Iskola Tamburazenekara, a szabadkai Dalkötő Leánykórus, az adai Kócos Zenekar, a zentai Sarkantyú Tamburazenekar, a bácsfeketehgyi Csalogány Tamburazenekar, a kevi Jóbarátok Tamburazenekar, a péterrévei Tücsök Tamburazenekar, a zentagunarasai Petro Kuzmjak Ruszin Művelődési Egyesület Tamburazenekara, és a bácsfeketehgyi Árvalányhaj Tamburazenekar.

A rendezvényen jelen volt Marko Rovčanin polgármester, Besesek Béla, Szank alpolgármestere, Juhász Bálint tartományi gazdasági titkárhelyettes, Linka B. Gabriella az MNT tagja, Mohácsi Zoltán községünk alpolgármestere, Bojtos Béla a bácsfeketehgyi HK tanácselnöke, Orosz Attila bácskai református esperes. A polgármester elmondta, hogy egy nép nagysága történelmében és kultúrájában van, Bácsfeketehgy pedig a jövőben nem csak a meggyről, hanem a tamburazenéről is ismert lesz. Az önkormányzat eltökélt szándéka, hogy a jövőben is támogatják a művelődési egyesületek működését.

A II. Tamburafesztivált idén a „Méz és Meggy” HUSRB/1203/212/164 Magyarország-Szerbia IPA Határon Átnyúló Együttműködési Program keretein belül rendezték meg.

További támogatók: Tartományi Oktatási, Közigazgatási és Nemzeti Közösségi Titkárság, Kishegyes község önkormányzata, Bácsfeketehgy Helyi közösség, Bambusz virágüzlet.

Fordított nap Kishegyesen-Bácsfeketehegy

Gyermekekhet alkalmából a bácsfeketehgyi Nikola Đurković általános iskola diákjai az úgynevezett fordított napon belekóstolhattak az önkormányzatunk munkájába Kishegyesen. A gyerekek jól érezték magukat, és ügyesen oldották meg a rájuk bízott feladatokat.

Investexpo 2013 Újvidék

Községünk részt vett a 8. Investexpon - Nemzetközi befektetői kiállítás- melyet Újvidéken rendeztek meg.

Kiállítás célja a befektetési lehetőségek népszerűsítése Vajdaságban és Szerbiában. A rendezvény október 29-től 31-ig tartott, ahol bemutatták a regionális és helyi fejlesztési lehetőségeket.

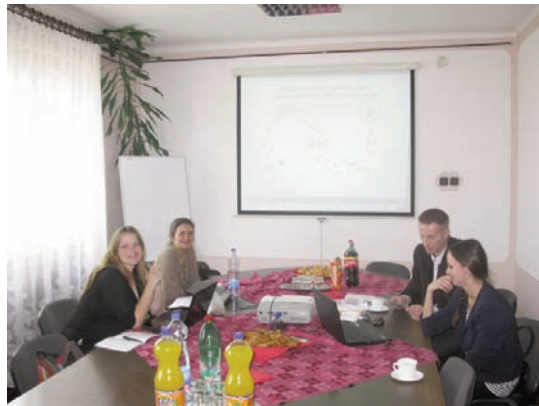
Kishegyes Községet a Helyi Gazdasági Fejlesztési Iroda dolgozói képviselték: Dragana Pešikan, Dudás Mária, Milan Đorđević és Zabos Tibor illetve a Small Steps d.o.o. - Bácsfeketehgy Ipari park.

Községünk kiállítási költségeit a Tartományi Régióközi

Együttműködési és Helyi Önkormányzati Titkárságnál nyert pályázatból biztosítottuk illetve Kishegyes község Önkormányzata támogatta.

Kishegyes Község Helyi Ifjúsági Akcióterve

2013. november 13-án délelőtt 11 órakor megtartotta első gyűlését a fiatalok helyi akciótervének kidolgozására létrehozott bizottság. Marko Rovčanin községi elnök és

Mohácsi Zoltán községi elnökhelyettes megnyitó beszédükben kihangsúlyozták, hogy községünkben prioritást élveznek a fiatalok és, hogy támogatnak minden fiatalok által indított kezdeményezést.

A helyi akcióterv kidolgozásában részt vesznek a három település aktív ifjúsága valamint Dragana Stanković és Tamara Paroški, akik már segítettek az előző akcióterv elkészítésében. Az ifjúsági stratégia pontosan 5 évre szól, 2014-től 2019-ig, amelybe bele lettek foglalva a fiatalságot érintő legfontosabb problémák, valamint az erre vonatkozó megoldások.

Kishegyes Község Napja

2013 november 26-án ünnepeltük Kishegyes község napját, ez alkalomból díszülést tartottak a községházán, amelyet Hallgató Imre a Községi Képviselő-testület elnöke nyitott meg. Marko Rovčanin polgármester ünnepi beszédében kifejtette, hogy Kishegyes, Szeghegy és Bácsfeketehgy egykori vezetői több mint ötven évvel

ezelőtt úgy határoztak, hogy a három településnek együtt

kell alkotnia egy községet, amelyben egymásra utaltan kell együtt élni. Kiemelte, hogy községünkben három nemzet és három vallási közösség van jelen, amelyek az összefogó erőt képezik. Végezetül elmondta, hogy fontosabbak az elért eredményének, mint a felesleges beszédek és üres ígéretek.

Hallgató Imre a Képviselő-testület elnöke köszöntőjében kifejtette, hogy ha helyreáll az ország gazdasága, akkor a községben is több lehetőség lesz munkahelyeket létrehozni. Ezek után köszönetet mondott az intézmények vezetőinek, hogy a szűkös anyagiak ellenére is vállalják a tehetséges fiatalok gondozását, majd megköszönte az egyházaknak is a közreműködést.

Négy projektet mutattak be az ünnepnapon, amelyeket a köztársaság, a tartomány és a helyi önkormányzat finanszírozott. A beruházások összértéke meghaladja a 15 millió dinárt.

Mezőőrszolgálat új terepjárója

Új terepjáróval gazdagodott a mezőőrszolgálat, amelyet a mezőgazdasági titkárságnál nyert a község. A terepjáró értéke 1,3 millió dinár.

A Helyi Gazdasági Fejlesztési Iroda megnyitása

Kishegyesen megnyílt a Helyi Gazdasági Fejlesztési Iroda. A tartományi forrásokból megvalósult beruházás

értéke másfélmillió dinár. Három embernek ad munkát az

új közigazgatási részleg célja Községünk, a Helyi gazdasági fejlesztési iroda (KLER) megalakulásával célul tűzi ki,

hogy helyi, regionális, köztársasági és nemzetközi szinten előkészíti, segíti, felügyeli

a fejlesztési pályázatokat, promóciós tevékenységeket.

Kapcsolatot építünk vállalkozóinkkal, mezőgazdászainkkal, egyesületek és civil szervezetek képviselőivel.

2013

Február elsejével elkezdődött az IPA Méz és Meggy határon túl átnyúló együttműködés. E programnak köszönve szinte az egész évi kultúrprogram anyagi feltétele megteremtődött, az, az a kultúregyesület és a Helyi közösség istentelenül áldatlan anyagi helyzetének következtében, lehetetlen lett volna megszervezni a Farsangi megmozdulást és annak előkészületeit, a közös Húsvéti előkészületeket gyermekeink és az ifjúság számára.

A falunap és a meggy napok megszervezésében is jelentős szerep jutott mindenkinek, a falunak és az önkéntes adományozóknak, akik érezve az óriási szükségletet támogatták rendezvényünket, hisz az előző Önkormányzat ha hiszik, ha nem összesen 20 ezer dinárral támogatta falunk ünnepét, viszont a Meggy bulit a kiválasztottak drága pénzért ELITTEBB motelben tartották, nem a pórnéppel.

Itt jegyzem meg, hogy a tájmúzeum amelynek erre az időre befejezés közelben kellett volna lennie, még az építő cég tendere sem volt kiválasztva, így a szeptember 7-i ünnepi megnyitójának semmi esélye sem volt.

A hagyományos Kun kézimunka tábor ugyan meg lett szervezve, de mivel a falunak nem volt pénze, a pályázati pénz pedig limitálva volt, így csak minimális részvevővel valósult meg.

Roszbabul járt a Festő és alkotótábor, melynek alkotásait az alkotók eddig a falunknak ajándékozták, meg sem lett tartva, természetesen pénzhiány végett.

Csak a rendszerváltást követően lett kiválasztva a tájház kivitelezője úgy július közepén írták alá, 4.5 hónap késéssel.

Megszerveztük a gazdakörrel karöltve a szüreti ünnepséget.

Nem maradt el a hagyományos Tamburafesztivál sem amely az idén is nagy sikert aratott.

December 21-én a hagyományos karácsonyi ünnepi kultúrműsor sem marad el.

Tamburásaink és versmondóink szinte minden fellépésre eljutottak itthon is és külföldön is.

Falunk egy része törekedett, megőrizze becsületes arculatát, de sajnos voltak olyanok is aki ez ellen dolgoztak és most is újra erre törekednek.

A Helyi közösség tanácsának határozata alapján pályázati pénzből és saját igen szűkös anyagi forrásainkból rendbe hoztuk a piacteret, amit 1974 óta senki sem renovált, javítottuk utjainkat, járdáinkat az Eko kutat, a Nagymalom helyét, a hidak környékét, 51 utcai lámpát szereltünk fel oda ahol még soha, de soha nem volt.

Tudom ez egyeseknek nem túl sok, de viszont azt sem sokan tudják, hogy nálunk van a környék legmodernebb hűtőkamrája a kápolnánál.

A közmunkának és az EKOKOMUNÁL munkásainak köszönve szebbé tettük a temetőnket, kitisztítottuk a legfontosabb vízlevezető árkokat és szorgos munkával közterületeinket is szépen karbantartottuk, mindamelllett, hogy a főutcánk egy részének házait a tulajdonosok katasztrofális állapotban tartják rendben, még a felügyelők felszólítása után is.

Úgy hiszem az idén ha még valaki emlékszi a nagy melege és szárazságra a vízellátásunk is, ha őszinték akarunk lenni, valamivel jobb volt az előző évekhez viszonyítva.

Azt remélem, hogy majd jobb évek köszöntenek ránk, bár a Szerb kormány nagyon rosszakat emleget, de ha a remény nem hagy el bennünket, a talpon maradás pedig a BÁCSFEKETEHEGYIEK többségének jellemvonása, a bajban pedig a jók mindig összetartanak a remény büszkeséggé és eredménnyé növi ki magát.

Sikeres 2014-es évet és Boldog Új esztendőt kívánok mindenkinek.

Bojtos Béla

Lassan közeledik az év vége, amikor a nagy rohanásban mindenki kicsit visszatekint az elmúlt évre, és összegzi az év legfontosabb eseményeit. Mi is így teszünk.

Az év eleje egy igen öröndetes hírral indult számunkra, hiszen az után, hogy a Júlia malom a 2011-es évben az előkelő 5. helyet foglalta el országos szinten a „Legnagyobb befektetések a mezőgazdaságban és az élelmiszeriparban 2011-ben” ranglistán, a 2012-es évben a Renesansa tészta- és kekszgyár az úgyszintén kiemelkedő 9. helyet szerezte meg ugyanezen befektetések kategóriájában. A Júlia malom egy 7 millió eurós beruházás, míg a Renesansa tészta- és kekszgyár eddig 2 millió eurót fektett be.

Februárban ellátogatott hozzánk a Die Presse osztrák gazdasági lap külpolitikával foglalkozó riportere, Jutta Sommerbauer. Elsődleges feladata a vajdasági gazdaság feltérképezése volt, valamint a beruházási lehetőségek bemutatása az osztrák érdeklődők számára.

Márciusban megkezdjük a honlapunk felújítását, amely ma már megtekinthető a www.small-steps.com címen. Látogassanak meg bennünket.

Áprilisban több komoly befektető jelölttel is tárgyalunk, és rendbe tettük az ipari park környékét.

Májusban részt vettünk az újvidéki Mezőgazdasági kiállításon, júniusban pedig Szabadkán a VII. Nemzetközi és Regionális Gazdasági Vásáron is. Itt, Vajdaság szívében leginkább a mezőgazdasági termékek feldolgozása az a tevékenység, ami legközelebb áll hozzánk, ezért igyekszünk az ilyen jellegű kiállításokon részt venni, és bemutatni ipari parkunkat és lehetőségeit.

Az év folyamán mindannyian nagy izgalommal követjük a Renesansa tészta- és kekszgyár építését, felszerelését. Habár az építkezési munkálatok már a végéhez közelednek, a gyár átadása még nem történt, de várhatóan hamarosan megkezdődik a termelés az épületben.

A sikeres előzetes tárgyalások eredményeként júliusban aláírtuk a szerződést az ipari park harmadik befektetőjével. Az új befektető közvetlenül az autópálya mellett fog építkezni. Az eddigi befektetőkhez hasonlóan az új lakó is mezőgazdasági termékek feldolgozásával fog foglalkozni, és tervei szerint az első évben 10 – 15 munkást foglalkoztat majd.

Annak reményében, hogy mindannyiunk számára sikerekben gazdag 2014-es év vár ránk, minden kedves Fecske olvasónak Kellemes Ünnepeket Kívánunk!

Krisztián I.

LELKÉSZBEIKTATÁS BÁCSFEKETEHEGYEN

Október 20-án (vasárnap) ünnepi istentisztelet keretében beiktatták Orosz Attila bácskai esperest a Bácsfeketehegyi Református Egyházközség lelkészi tisztségébe. Az ünnepi istentiszteleten Nagy Kálmán kunhegyesi lelképásztor hirdette az ígét az Ezékiel 47; 11-12, igeversek alapján. A beiktatás szertartását dr. Csete Szemesi István nyugalmazott püspök, a bácsfeketehegyi gyülekezet korábbi lelképásztora végezte. Ebből az alkalomból a gyülekezet egy új palásttal ajándékozta meg a beiktatott lelkészét, amelyet Bertók József és Csete József gondnok urak adtak át. Ezután Orosz Attila lelképásztor a 2 Tim 4, 2 alapján hirdette az ígét és mondott beköszöntő beszédet. Az ünnepségen jelen voltak szépszámban a helybeli és környékbeli gyülekezetekből és szörványokból érkezett hívek. Jelenlétével és rövid szolgálatával hozzájárult a testvéri egyetértés és összetartozás erősítéséhez, Ft. Csáti Szabó Lajos a Horvátországi Református Keresztyén Kálvini Egyház püspöke is. Országos Egyházunk vezetőségének nevében

Hallgató Imre főgondnok köszöntötte a beiktatott lelképásztort. Jelen voltak Kunhegyes, Kiskunhalas és Makkosjánosi (Kárpátalja), a bácsfeketehegyi református gyülekezet testvérgyülekezeinek képviselői, Nagy Kálmán, Váradi László kunhegyesi és Bödecs Pál kiskunhalasi lelképásztorok vezetésével. A testvéregyházak képviselői közül, Dolinszky Gábor evangélikus püspökhelyettes és Ft. Brasnyó Ferenc kishegyesi esperes-plébános mondott igei köszöntőt. A visegrádi székhelyű Szent György Lovagrend tagjai is megjelentek az ünnepségen, a Vajdasági Pax Romana-t vitéz lovag dr. Bogner István nyugalmazott egyetemi tanár képviselte, a Nyugat Európai Magyar Református Lelkigondozói Szolgálat nevében pedig dr. Békássy Albert világi elnök köszöntötte a beiktatott lelképásztort. Kishegyes Község Önkormányzata nevében, Marko Rovčanin polgármester és Mohácsi Zoltán alpolgármester volt jelen. A bácsfeketehegyi helyi közösség képviselőjében, Bojtos Béla tanácselnök, a helybeli általános iskola igazgatója mondott köszöntőt. Megjelentek az anyaország és a vajdasági magyar közélet jeles képviselői: Harasztia László tanácsos Magyarország Belgrádi Nagykövetségének képviseletében, dr. Kovács Gábor konzul Magyarország Szabadkai Főkonzulátusának képviseletében, Szabó András kunhegyesi polgármester, Józsa László a Szekeres László Alapítvány kuratóriumának elnöke, Siflis Zoltán és Linka Gabriella a Magyar Nemzeti Tanács részéről, Pásztor István elnök úr nevében, Pál Károly a Vajdasági Magyar Szövetség ügyvezető alelnöke, Dudás Károly a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség elnöke, Kern Imre a Tartományi Nagyberuházási Alap igazgatóhelyettes, Kern Solya Mária a Szabadkai Községi Képviselő Testület elnöke. Az ünnepség ebédrel zárult a helybeli kultúrotthonban.

O. A.

AKKOR GONDOLKOZZUNK...?

ROVANC SOLÁS (ELSZÁMOLÁS)

(A rovincsolás az (hatósági) ellenőrzés eszköze, amelyet meghatározott időben, (pl. a számadási év végén) rendszeresen, kivételesen azonban meglepetésszerűen is végeznek. wikipedia). Tehát egy bizonyos elszámolást csinálnék, most, amikor „illik” a Karácsony, vagyis az évvége előtt, most Advent tájékán.

Minden ilyen alkalomkor a frász tör ki, hogy miről is írjak, írhatok, mert hát ez egy ünnepi szám, ne legyek borúlátó, mert elég a mindennapjaink hangulata, és mégiscsak egy ünnep előtt állunk, de nem tudnék szembenézni önmagammal, ha valami üres alaptalan optimista puffogatás kerülne ki a kezem alól.

Évvége van, ez az év is elmúlt, mint ha nem is lett volna. Átlagos. Rosszabb az előzőtől, jobb az elkövetkezőtől. Ez van már 20-25 éve. Igen, amióta Leleményes és „gyáva”, vagyis gondolkodó falunk szülöttei nyúlciptőt kötöttek, és a jobblét, meg a biztonságos jövő miatt egy időre, vagy mindörökre elhagyták szülőfalujukat.

Az itthon maradottak, semmivel sem butábbak, de nem is „bátrabbak” az elmenőktől, csak itt maradtak. Mindenki mondhatnánk, más-más okból. Valaki túlzottan helyhez-, vagy ahogy mondani szokás röghöz kötött, van, aki fél(t) a változásoktól, van akinek kötelessége, feladata van itt, de lehet, hogy valaki abban is bíz, hogy itt is meg tudja találni számításait, ha nem ma, akkor holnap.

Sajnos sokunknak a ma túl hosszú, de a holnap is még nagyon messze látszik, és még ez mellett bizonytalan is. Az utóbbi időben egyhelyben topogunk, de csak földrajzilag, mert az életünk, és annak anyagi alapjai az valahova visszafejlődött, még annak ellenére is, hogy nem voltunk az élvonalban.

Itt vagyunk a szép régi időt siratjuk, pedig a mánkat kellene, mert, az akkori, de szemünkben régi szép idők, hibájában kellene megtalálnunk a mai purgatóriumunknak okát, okait.

Először is, amit nem tudok megérteni, hogy ami „tegnap” igaz volt, az miért hazugság ma, illetve fordítva. Miért nem tudatták velünk őseink, hogy az akkori igazság nem az, miért hallgatták el azokat a dolgokat, amiket igaznak vélték, miért hagyták, hogy higgyük el, hogy az akkori dolgok jók, pedig fogcsikorgatva titokban mást gondoltak. Miért?

Féltek, vagy bennünket féltettek, pedig lehet, hogy könnyebben oldanánk meg problémáinkat, ha akkor az érem mindkét oldalát ismertük volna. Lehet, de az is, hogy akkor még rosszabb lenne, de hát hol van már a tavalyi hó?

Apropó hó, szeretem, de sokak nevében a telet is inkább egy „szkupstinai” határozattal egy esetleg több évre, míg gatyába nem rázódunk elhalasztanám. (Ezt mások kérték, hogy írjam meg) Nagyon sok ember nem tudja a fűtés mellett, más problémáját sem megoldani. Most volt a volt köztársaság napja, ami disznóölési kezdet napjává degradálódott, de sajnos sokan disznó helyett savanyú pofát fognak vágni...

Hogy jutottunk idáig?

Hofi szerint már Árpád vezér is hibázott, hogy pont itt állt meg, igaz hogy szélmentes területen, de a bűz is itt marad(t)...Na ez a régi vidám szilveszteri kabarék hangulatát akarta idézni, de sajnos a keserű szarkazmus, ami az eszembe hozta.

Itt maradás? Hazajövetel? Minek, mire... szerintem a még itt levők is minél messzebbre kíváncsognak, sajnos nem ok nélkül. Igaz sírni fogunk kisfalunk után, de csak évente két-három ünnepnapon, de nem pedig mint itt, hogy csak akkor nem kesergünk, meg ál dínom-dánomokat csapunk pont ugyanazokon a napokon, a többit meg fogcsikorgatva átkozzuk.

Úgy látszik megint itt kell hagynunk „őseink” földjét. Kie a föld? Azé aki megműveli, vagy akinek mint tulajdon a nevében van? Ez sem könnyebb kérdés, hogy mi volt előbb a tyúk, vagy a tojás, vagy hogy ki telepedett előbb le és melyik területre.

Így, még egypár ilyen kérdés közül az, az érdekes, hogy mi az enyém, mi a tied, mi a közös, avval, mit kell csinálni, meg hogy éljünk, boldogan erőben egészségben, boldogságban, nem irigykedve, megszólva a másikat, hogy egy olyan átlagos boldog Újévet kívánhassak, ami fordítottja lesz a már említettnek, hogy jobb az előzőnél, de rosszabb a következőnél.

Míg ezen gondolkodnak, fogadják jókívánságaimat az ünnepekhez, Kellemes Karácsonyt és boldog Újévet.

Biro Csaba

Gondolatok

Itthon Bácsfeketehegyén!

December 15-én, vasárnap, helyi közösségi választások lesznek Kishegyes községben. Ezen a napon Bácsfeketehegyén is megválasztjuk a helyi közösségünket vezető Tanács 15 tagját.

Településünk négy körzetében lehetett jelölteket javasolni. A törvény értelmében a helyi közösségi választásokon ezúttal nem a pártok nevében indulhatnak jelöltek, hanem a polgárok, illetve a polgárok csoportjai nevében. Sokan éltek a javaslattevés lehetőségével a négy körzetben összesen mintegy 40-en. Azok is akik eddig tettek valamit a falunkért, és azok is akik csak a saját hasznuk reményében szerepelnek majd jelöltként a szavazócédulán.

Ebben a második csoportban vannak azok a magyar nemzetiségű bácsfeketehegyiek emberek is, talán hatan vagy heten összesen, akik tisztségviselőként vagy támogatóként a Kishegyes község levitézlett és leváltott vezetőségében egy teljes éven át lehetőséget kaptak, hogy tegyenek valamit az őket megválasztó polgárok érdekében. A szavazócédulán újra ott lesznek a munkájukhoz képest jól megfizetett volt községi elöljárók, többek között a kolbászsütögető és csomagosztogató, a kistrészvényesek megsegítését felvállaló, de az ígéreteiből semmit meg nem valósító, valamint a bácsfeketehegyiek állami földeket vidékieknek átjátszó jelölt neve is. Ők azok akik ezúttal nehezen, sok esetben csalafinta mesékkel szereztek elegendő támogatót a jelölésükhöz, de ennek ellenére újra megpróbálják, hátha sikerül újra rombolniuk, becsapva a feketicsi embereket üres meséikkel és jól kitalált hazugságaikkal.

Nem írok többet róluk, a nevüket sem említem, mivel úgy gondolom, hogy így ünnep előtt, de máskor sem, nem kell azokkal foglalkozni akik azt eddigi tetteikkel nem érdemelték ki.

Én nem rájuk fogok szavazni. Az én jelöltjeim azok a magyar emberek akik a szavazócédulán az Itthon Bácsfeketehegyén néven szereplő lista tagjai. Ők annak a csapatnak a tagjai akik eddig is tettek Bácsfeketehegyért, közösségünkért. Ők illetve az őket jelölő emberek nemcsak a falunk és a községünk vezetésében vesznek részt, hanem ott vannak szinte mindegyik jelentősebb civil szervezetünk vezetőségében és tagságában, az egyházainkban templomba járó embernek ismerjük őket. Az első választási egységben egy ilyen magyar jelölt van, a többiben pedig négy – négy jelölt neve szerepel az Itthon Bácsfeketehegyén listán.

Én az Itthon Bácsfeketehegyén listán szereplő jelöltek neveit fogom keresni és bekarikázni a szavazócédulán, mivel biztosan tudom, hogy ők annak a csapatnak, nem titok a VMSZ csapatának a tagjai és támogatói akik minden eddigi helyi, községi és országos szintű választáson megszerezték magyar közösségünk döntő többségének a bizalmát.

Mindenkinek aki elolvassa írásomat a bácsfeketehegyiek

Fecske havilap karácsonyi – újévi számában jó szívvel merem ajánlani, hogy a szavazócédulákon csak magyar jelöltekre, mégpedig az Itthon Bácsfeketehegyén nevű listán szereplő magyar jelöltekre szavazzon.

Köszönöm a bácsfeketehegyiek földműveseknek az összetartást

Kicsit utólag, de tiszta szívvel szeretném megköszönni azoknak a bácsfeketehegyiek határban állami földet bérelő gazdáknak az összetartást és a szolidaritást amivel bizonyították, hogy a községi érdekünk összeegyeztethető a magánérdekeinkkel.

Mindenki aki ebben a folyamatban részt vett tudja, hogy a levitézlett és leváltott községi vezetőség bácsfeketehegyiek tagjai is felelősek azért, hogy a határunkban levő állami földnek egy jelentős részét átjátszották a kishegyesi és szikicsi kataszteri községben jószágtartás alapján előnyjoggal állami föld bérlésére jogosult cégnek, illetve egyéneknek. Megtették ezt annak ellenére, hogy tudták azt, hogy más községekben minisztériumi jóváhagyással miként gátolták meg az ilyen igazságtalanságot.

A kárcsinálásba bekapcsolódtak más helybeli emberek is akik vidékiek nevében licitálva a csillagos égig felverték jó néhány parcella árát.

A köszönetem mindazoknak a bácsfeketehegyiek állami földet bérelő gazdáknak szól, helybelieknek és vidékieknek egyaránt, akik a licitálás napja előtt megtalálták a módját, hogy kölcsönös engedményekkel felosszák egymás között az erősen megcsappant állami földterületet, nem verték fel feleslegesen az árakat, illetve a licitálás végeztével pénzt adtak össze, hogy anyagilag kártalanítsák azokat a társaikat akiknek a vidékről érkező földéhes licitáló, helyi emberek segítségével, fölverte jó néhány parcella bérletét.

Köszönöm szépen az összefogást, és a megértést. Bízom abban, hogy jövő ősszel nem lesz olyan bácsfeketehegyiek a községi vezetésben aki nem akar majd élni a lehetőséggel, hogy a törvénnyel összhangban minél igazságosabb megoldást találjon az állami földek bérbeadására a Község területén.

Áldott ünnepeket kívánok

Ma amikor megpróbálok időt és hangulatot találni a Fecske karácsonyi – újévi ünnepi kettős számába való megnyilatkozásaimról szóló gondolatok papírra vetésére, nem könnyű a feladat, hiszen oly sok mindent meg kellene írni, hogy nyoma maradjon. Mindég azt tartom, hogy az ami nincs leírva, kinyomtatva, az talán meg sem történt, hisz a régi mondás is azt tartja, hogy a szó elrepül, az írás pedig megmarad. Talán az ilyen magatartás is az oka, hogy az elmúlt években, évtizedekben sikerült barátokat, munkatársakat találni több mint húsz, javarészt rólunk, bácsfeketehegyiek magyarokról szóló könyv kiadására.

Nem volt ez kis vállalkozás, hiszen az egyik első, nagysik-

erű helytörténeti kiadványunk, a Megtartó egyház megjelentetése előtt nem sok könyvet találhatunk ami rólunk szól.

Nem tudom mi lesz a sorsa az interneten elektronikus formátumban leírt és ott tárolt információhalmaznak, hiszen a technika fejlődése, számomra, beláthatatlan irányba és sebességgel zajlik. Bízom abban, hogy ezután is lesz értelme leírni a megtörtént, vagy a megálmodott eseményeket, hiszen az egyéni és közösségi előrehaladás egyik alappillére az, hogy legyen mibe kapaszkodnunk, legyen múltunk amire aztán mi és az utánunk jövők felépíthetik az életüket, mátol egészen az idők végezetéig.

Sok mindenről kellene írnom ebben a cikkben is, hiszen annyi minden történt velem, családommal, a közösséggel amelyhez tartozom az elmúlt időben. Írni kellene a gondjainkról, ritka örömeinkről, a reményről és a reménytelenségről, a megtörtént és a csak megálmodott dolgainkról. Mindannyiunk életében vannak célok és vágyak, ledöntött és keményen ellenálló korlátok, szép és csúnya dolgok, reményteljes és reménytelen állapotok, jó és rossz, igazságos és igaztalan helyzetek, életkörülmények.

Nem hiszem, hogy ma Advent első vasárnapjának utolsó órájában kellene írással megcélozni olyan terveket amelyeket csak akkor tudunk megvalósítani, ha közösséggel felvállaljuk őket. Eljön mindennek a rendelt

ideje, és én hiszek abban, hogy van helyünk ezen a tájon ahol őseink 228 évvel ezelőtt a jobb élet reményében felépítették házaikat, templomot és iskolát emeltek és működtettek, bölcsőt ringattak és koporsót ácsoltak. Összefogtak, segítettek egymást, a békétlent megbélyegezve előbb - utóbb kivetették a közösségből, éltek az életet úgy ahogy lehetett.

Ma is így élünk. Az egyházi év kezdetén, az új úton haladva előre a szebb élet reményében, az örömteli várakozás időszakában feledve a mindennapi gondokat, remélve a szebbet és a jobbat.

Elnézést kérve mindenkitől akit ezúttal és tudom máskor is akarva - akaratlanul megbántottam, kívánok minden bácsfeketehegyinek, külön a Fecske olvasóinak áldott és békés Karácsonyt, valamint boldog új esztendőt.

Egészséget, gyarapodást, talpra állást, helyben maradást és az ősi szülőföldön boldogulást kívánok minden falubélimnek, az utánunk jövőknek, a megszületendőknak, a hazavágyakozóknak, magyar közösségünk minden mostani és leendő tagjának az előttünk álló időkben, hiszen tudom, és bízom abban, hogy mindannyiunk Teremtője is ezt kívánja nekünk az idők végezetéig.

Pál Károly

Karácsonyi Táncház Mulatság

2013. december 22-én 16,30 órától szeretettel várunk minden kedves kis és nagy iskolást, és minden népzene kedvelő fiataalt, a decemberi **Táncház mulatságunkra!**

A program karácsonyi kézműves foglalkozással kezdődik, hangulatfelelős a **Juhász zenekar** és minden jelenlévő.

A Táncház mulatságot a magyarországi Nemzeti Kulturális Alap támogatja és a „Feketics” Művelődési Egyesület szervezésében kerül megrendezésre, a Karácsonyi református gyermek Istentisztelet után.

Szervező: „Feketics” ME Bácsfeketehegy (Alapítva 1869)

Övendeztesse meg gyermekeit, unokáit egy felejthetetlen élménnyel !!!

Hívásra a Télapó a manók kíséretében házhoz megy.

Tel.: 063/700-76-44

A 2013-as év folyamán a „Zöld Dombok környezet és közösségfejlesztési szervezet” támogatásban részesült a Tartományi Művelődési és Tájékoztatási Titkárság (Pokrajinski sekretarijat za kulturu i javno informisanje), és a Magyar Nemzeti Tanács pályázatán, mellyel hozzájárult a „Fecske” nyomdai költségeihez.

Támogatásukat köszönjük!

AZ ÖRÜLŐKKEL ÖRÜLJÜNK

Riport Szakács Gézával

Mintegy három évtizede, hogy megszületett az első gyermekem és a helyi szokásoknak megfelelően szalagokkal - amelyek színe utalt a gyermek nemére, vagyis amennyiben kék színű volt, akkor fiú gyermekkel, ha pedig rózsaszínű volt a szalag, akkor lány gyermekkel gyarapodott a család - feldíszített üvegekből kínálgattam a különböző italokat a rokonoknak, barátoknak, ismerősöknek. Ez által is tudatva velük az örömhírt, gyermekem született, s mindketten - ő is és az édesanyja is - jól vannak. A keresztényi szolgálatának kezdő időszakában a bácsfeketehegyi hitközösségben szolgáló Kanalas János Református Lelkipásztor barátom ezt, a családunkat ért örömet és boldogságot a vasárnapi Istentiszteleten jelenlévő gyülekezetnek többek között így továbbította: az örülőkkel örüljünk, a sírókkal pedig sírjunk, vagyis osztozzunk embertársaink örömeiben, sikerében, ugyanakkor legyünk együtt érzőek a bűjában és szomorúságában is.

Az elmúlt napokban, hetekben a helybeli **Szakács Géza** barátunk örömeiben osztozhattunk, s vele együtt örülhetünk, annak a sikernek, hogy - még ha három évtized várakozást követően is - megjelent, megszületett az első verses füzet, *Életutamon* címmel. A pécsi nyomdában napvilágot látott szerény, barátságos sugalló, szimpatikus kiadvány Géza 1972 és 1983 között írt verseiből való szemeztetéseket, válogatásokat tartalmaz. Ennek apropóján kerestük fel otthonában a már verses füzet-kiadvánnyal is rendelkező - legújabbban - költővé avanszált Szakács Gézát. Ugyanis ez idáig az őslakosság zöme - bármely nemzetiséghez és korosztályhoz is tartozzon - úgy ismerte mint a helyi labdarugó csapat kiváló kapusát. Három évtizeden keresztül őrizte, védte a Jadrán focicsapat hálóját, de ez mellett sokan a Vöröskereszt helyi szervezetében, elsősorban az önkéntes véradók szervezeténél kifejtett tevékenysége, működése által ismerték meg, tartják számon. Bevallása szerint több mint 130 alkalommal adott vért. Ez épp egy focicsapat játékosainak az össz vérmennyiségét teszi ki. Ám azonban kanyarodjunk vissza a költői minősítésben is igen termékeny Szakács Gázához.

- Hogyan, milyen körülmények közepette jelent meg ez a kiadvány?

- Egy, hosszú éveken át dédelgetett álom valósult meg most az ősz folyamán, pontosabban októberben amikor napvilágot látott ez a verses füzet. Mint a legtöbb versíró, költő vágya, így az enyém is az volt, hogy verseim ne csupán a kéziratokat tartalmazó füzetekben lapuljanak, hanem valami úton-módon eljussanak az irodalom barátokhoz. Ennek a kiadványnak megjelentetését a második unokatestvérem özvegyének, a Pécsen élő Szakács Józsefnének szül. Kozári Piroskának köszönhetem, aki a kéziratokat nyomdai kiadásra előkészítette és a nyomdaköltség egészét magára vállalta. Számomra valójában ez kettős öröm, hiszen életem egy szakaszában - talán a legtermékenyebb időszakában - írt verseimnek egy része nyomtatott formában megjelent, valamint az is épp oly öröm, hogy ez által szélesebb körben is lehetőség nyílt, hogy megismerjék verseimet, gondolataimat, érzelmeimet, vívódásaimat.

- November végén volt a Kozma Lajos könyvtárban a könyvbemutató. Milyen érzés volt prezentálni a könyvedet az egybegyűlteket előtt?

Magasztos, felemelő érzések kerítették hatalmukba, egy jóleső érzés, de ugyanakkor egy hálaérzet is mindazok az emberek irányába, akik lehetővé tették számomra, hogy mindez létrejöhessen. Úgy a Művelődési egyesület vezetőségének, a könyvtár alkalmazottjainak, Benedek Miklósnak, a könyvbemutató beszélgetőtárs-házigazdájának és persze nem utolsósorban a szép számú érdeklődőknek is, akik nem csupán jelenlétükkel tiszteltek meg, hanem az érdeklődésükkel, a feltett kérdéseikkel is.

- Valójában mikor kezdted el versírással foglalkozni?

Mindenek előtt versmondóként kezdtem az iskolai és más rendezvényeken. Későbbiekben a középiskolai magyar szakos tanárom Dr. Borús Rózsa biztatására, bátorítására kezdtem el verseket írni. Vajdaság szerte számtalan irodal-

mi pályázaton vettem részt, több esetben oklevelekkel, díjjakkal térhettem haza. Talán 1970-től számítható a költői tevékenységem. Verseim zömével szerelmes versek, de hazafias érzelműek is vannak szép számban és balladák is.

- Hogyan írsz?

Mindenesetre megrendelésre nem - mondja nevetve-. Nem hiszed el, de éjjel-nappal papír és ceruza van a kezem ügyében, s ha beugrik egy jó rím, egy gondolat, vagy mondjam így amikor megszáll az ihlet, akkor körmölök. Különben van nekem egy jó barátom, név szerint Mórincz Lajos, aki állandóan rágya a fülem, noszogtat, sarkall az írásra. Olykor ha csüggedni lát akkor biztat, erőt önt belém a továbblépéshez, kitartásra buzdít. Különben az ő jóvoltából került sor az első rádiós felvételre, amikor is rögzítették a pár felolvasott versemet, amely ma már a világhálón is megtalálható.

- További terveid?

Szeretnék a továbbiakban is versírással is foglalkozni..

- Nem azért, hogy öreg vagy, de ilyen korban hogyan lehet átérzéssel szerelmes verseket írni?

Emlékezetből! - válaszolt frappánsan a provokatív kérdésre Szakács Géza.

A Fecske szerkesztősége nevében is gratulálunk Szakács Gézának az Életutamon (1972-1983) című verses füzetének megjelentetéséhez és kívánunk neki további töretlen költői tevékenységet. Reméljük a közeljövőben egy újabb verses kiadványról számolhatunk be, amely az eddig megírt mintegy 600 vers gyöngyszemeiből tartalmaz egy bővebb terjedelmű válogatást.

Szakács Géza Életutamon című verses kötetét a szerzőtől személyesen lehet megvásárolni.

Szukola Béla

EGY HÍJÁN HÚSZ!

beszélgetés Furmenc Mihállyal

Hiszem, nem tévedek, ha azt mondom, hogy kis falucskánk legvígkedélyűbb emberével készült ez az interjú, és valószínűleg nincs is olyan ember, aki az ő vidámságát és örökös jókedvét ne ismerné, a kicsiktől egészen a nagyokig. És hogy miért ismerik kicsik és nagyok egyaránt? Mivelhogy ő a bács-

feketehegyi „Nikola Đurković” Általános Iskola tisztá környezetének felelőse, immáron kerek tizenkilenc éve.

Hogyan kezdte a pályafutását? – hangzik fel első kérdésem miután elmesélt egy-két viccet.

Pályafutásomat úgy kezdtem el az iskolában, mint mester. Előtte sokat javígtattam a faluban különböző háztartási dolgokat. Erről hallottak akkoriban az iskolában is, és mivel ott elromlott a mosógép, az akkori mester pedig betegszabadságon volt, én helyettesítettem. Időközben kiderült, hogy szükség lenne még egy mesterre az akkori mellé, hiszen a munka mindig több és több volt. Nagy renoválás zajlott, az egész iskolát meszelni kellett, rengeteg volt a javítás, így amikor visszatért dolgozni, már nem is akart elengedni. Így történt, hogy egy sima mosógép-javításból ottmaradtam.

Amikor felteszem azt a kérdést hogy Mi a legidegesítőbb a munkájában? egy cseppet sem habozik, rögtön rávágja:

Ilyesmi nincs ebbe a munkába! Nagyon jó, semmi panaszom sincs rá, élek-halok érte, s nem cserélnék még az igazgatóval sem ha tehetném.

Kicsit kételkedve nézek rá. Létezhet ilyen munka, amiben nincs egyáltalán semmi idegesítő?! Így azonnal feltettem neki egy "csavarós" kérdést (legalábbis én azt gondoltam az lesz), de mégsem.

Mikor összesöpri a sok lehullott levelet az iskola udvarán, és nemsokára rá jön egy nagy szél ami újra beteríti levelekkel a telket akkor sem idegesedik fel?

Én bizony nem! Ahányszor csak kell, összeseprem, ha pedig odafújja, ismét ugyanolyan kedvvel kezdek neki, mint először, hiszen ez is egy feladatom a papírszedés, kaszálás, csatornapucolás, a mesternek való segítkezés mellett.

Amennyiben a gyerekek rongálnak meg valamit az sem hozza ki a sodrából?

Amikor gyerekek rongálnak az iskolában vagy annak területén, akkor sem dühödök fel, hiszen az nem az én felelősségem, csakis a gyerek illetve az iskola gondja. Sosem kötözködök senkivel, mindig is kerültem a konfliktusokat. Egyébként az a tapasztalatom, hogy régebben a gyerekek szófogadóbbak voltak. Csintalanok igaz, de nem rosszak. Most viszont rájuk van hagyva minden. Nem szabad még csak csúnyán sem rájuk nézni, hát még a jó öreg módszert, a fülhúzást alkalmazni, mint annak idején a mi korunkban! Ezért is van a sok rongálás, mert több a joguk, mint a felnőtteknek.

Ha már olyat nem tudtam kérdezni, hogy mi a legrosszabb a munkájában, hát akkor sorolja fel, mi a legjobb benne?!

Ó, attól nagyszerűbb nem is lehetne, minthogy az egész iskola az én születésnapomat ünnepli, hiszen azon a napon van az iskolanap is.

Egyébként azt szeretem a legjobban, amikor megkérnek, hogy kézbesítsek valamit. Hiszen ilyenkor fordulhatok egyet a faluba, viszek-hozok dolgokat, emberekkel találkozom, úgymond meglátom a falu népét. Mivel pedig mindenhez szeretek érteni, így bármilyen munka amit rám szabnak örömet okoz elvégezni.

Várja-e hogy nyugdíjas legyen?

Mint minden ember, hogy le ne maradjak a többitől, természetesen én is várom, de nagyon hiányozna az iskola.

Ha Önön múlna mit változtatna az iskola jelenlegi környezetén?

Ültetnék még több fát.

Egy unoka és három gyermek, akik szintén ebben az iskolában tanultak/tanulnak büszke papájaként felvetődik a kérdés: Vajon jobban ellenőrizgette gyermekeit úgy, hogy ő maga is minden nap az iskolában volt?

Észre se vettem, hogy az enyéme ott jártak/jár

Legifjabb büszkeségével, unokájával Adriánnal

iskolába. Mivel mindenkinek megvolt a saját feladata, csak leüdvözlöttük egymást, és mindenki ment a maga dolgára.

Volt-e valamilyen balesete munkája során?

Nem sok. Ami a legnagyobb sérülésnek mondható, az, az volt, amikor egyszer fűrés közben eltört a fűrővég, s ily módon belefűrtam a kezembe. Viszont ennek ellenére is folytattam a munkámat miután elláttak az egészségházban.

Mivel kisiskolás korában Mihály nem szeretett rendszeresen iskolába járni, egyszer valaki azt mondta neki: belőled felnőtt korodra nem lesz semmi, csak utcakoptató, csavargó és hóhányó. S milyen ironikus is az élet, ha jobban belegondolunk - mondja, hiszen imádott munkám által éppen ezeket a dolgokat végzem.

Koptatom az utcát, mert a munkámhoz tartozik, hogy sepregessek. Csavargó, hiszen kézbesítést is végzek, és nem utolsósorban hóhányó azért lettem, mert télen el kell takarítanom a havat. Ennél jobb végsszóval azt hiszem nem is zárhatnánk ezt a jópofa kis interjút.

Ludrován Natália

MÓVA

Avagy összefogásban az erő

Móva. Minden bizonnyal manapság egyre kevesebben tudják ennek a szónak a jelentését, az értelmét. Ezért is igyekeztem utánanézni, hogy valójában az irodalmárok hogyan értelmezik ezt az egyre ritkábban használatos szót. Netalán az összefogás által elvégzett munkának, vagy önként vállalt munkának, amelyet munkával viszonznak, esetleg önként, díjmentesen elvégzett munkának tekintik és értelmezik. Budapesten 1975-ben kiadott idegen szavak negyedik kiadását megért szótárában

ugyancsak volt szépsége - vagy egy-egy jól sikerült bográcsos paprikás révén. Nem csupán segítettük egymás házat, melléképületét, esetleg udvarát rendbe tenni, lebetonozni, hanem mindennek előtt egy társaságot, egy erős közösséget alkottunk. Számíthattunk egymás támogatására, segítségére, szinte a nap bármely szakában. Mintegy 35-40 évvel ezelőtt. És ma? Ma már más, merőben más a helyzet. A helyzet? Csak a helyzet? Na, persze az emberek is. Én is. Változunk. Ma már a hét elején ígért szó a hétvégére merőben más. Homlok egyenest más. Hmm, móva. A szó értelme is kezd elveszni, kezd alámerülni a fiatalságunkat, tettekkészségünkkel, lelkesedésünkkel, a jövő-, és családepítő eszméinkkel, ideológiáinkkal egyetemben a mindent elnyelő múlt feneketlen gyomrában.

Vigasztaló körülmény és egyben üdvözlendő, hogy elvétele látni, tudomást lehet szerezni egy-egy kisebb, vagy nagyobb baráti, társaságbeli munkaakcióról. A hosszúra nyúlt, napos, száraz ősz lehetővé tette számos - sőt terven felüli - munka elvégzését. Ifj. Pál Ferenc is úgy ítélte meg, hogy a szántókon való munkán kívül a tél beállta előtt

furcsamód a móva szó nem szerepel. Némi segítséggel a világháló "mindentudó" információs adatbázisában sem tudtuk fellelni a keresett szót és annak értelmezését. Mindenesetre mi bácsfeketehegyi magyarok jól tudjuk, mit jelent mővázni, mővába menni. Igaz egyre kevesebbet, egyre ritkábban "röföntjük össze" a társaságot, házat építeni, padlást saralni (bocskoros sarazás), vagy akár betonozni is, de a "górészást" is megoldjuk a villanyáram üzemeltette felvonó, a családtagok - esetleg - egy-két órabéres segítségével.

Mi lehet ennek az oka? Amennyiben nem végeznénk mélyrehatóbb felméréseket, tanulmányokat, elemzéseket, úgy csupán találgatni tudunk. Minden bizonnyal megemlítenénk a gazdasági hanyatlást, magyarán az elszegényedést, ezért nem építünk már házakat (az öregjeinktől örököltékben sem/mi/lakunk). Akinek meg ma telik házat építeni, annak minden bizonnyal mesterekre is futja. Sokan úgy vannak a mővával, hogy olcsóbb pár embert "fogadni" arra a munkára mint összecsisztítani egy nagy létszámú mővás társaságot, akiket nem győz etetni - de főleg - itatni a házigazda.

Elmúltak már azok az esztendőik. Sokunk emlékeztetésében még ma is élénken élnek az emlékek, sok esetben a megfeszített munka által - amelynek

a cserépforgatást is eltudja végezni a pár éve vásárolt öreg házon. Szüleivel, barátaival összefogva napokig tartó megfeszített munkával el is végezték a mintegy 25m hosszú házon a felújítást.

Mővázás egykoron is, és ma is az összefogás kiemelkedő, szép példája, amely ebben a felgyorsult és elanyagiasodott világunkban mindenképpen közösségteremtő és egyúttal a barátkozás lehetőségét is magában hordozza az elvégzett munka gyümölcseként.

Szukola Béla

GAZDAG, MUNKÁVAL TELI ÉV A VÖRÖSKERESZT KISHEGYESI SZERVEZETE MÖGÖTT

„Igyekeztiünk a Vöröskereszt hagyományos akcióit követni” – mondja Sípos Etelka, a Vöröskereszt kishegyesi községi szervezetének titkára

A 2013-as év utolsó negyedében számos eseményt szervezett a Vöröskereszt kishegyesi községi szervezete. A Szerbiai Vöröskereszt hagyományos akcióit követve a község mindhárom iskolájában előadást tartottak az emberkereskedelemről. **Sípos Etelka** titkár beszámolójából kiderült, hogy a nyolcadikos korosztály képezte a

nem tudták, hogy a kéregetésre kényszerítés vagy családon belüli erőszak is emberkereskedelemnek minősül. A külföldi munkavállalás népszerűsége is óriási ezekben az években, viszont nagyon óvatosan kell kezeljük ezt a lehetőséget. Megtörténhet ugyanis, hogy külföldre csábítsák hamis ígéretekkel a munkavállalókat, ezután pedig emberkereskedők

célközönségüket, mivel ezek a diákok jövőre már a községen kívül folytatják tanulmányaikat, idegen környezetben. „A tanulók számára a téma nem ismeretlen, a tudásuk hiányossága az emberkereskedelem típusait illetően nyilvánult meg, hiszen

áldozatai lesznek.” Az interneten tömegesen ígérnek hamis munkát, amelyek közül valós alapja elenyészőnek van. A legszörnyűbb az emberkereskedelem témakörében az – hangzott el – hogy, aki egyszer bekerül az emberkereskedők hálójába,

soha sem tud megszabadulni tőlük. Elveszik az útiokmányaikat, megtiltják a családdal való kommunikációt. Nem csoda tehát, ha a pillanatnyi adatokat figyelembe véve a világban nyilvántartott összjövedelem legnagyobb része a drog- és a fegyverkereskedelem után az emberkereskedelemből származik – mondta el a titkár.

A Vöröskereszt iskolakezdéskor sárga kendőt osztott a Vöröskereszt szimbólumával. Ezzel elsősorban a szervezet tagjai közé sorolták a kisdíjakat, ettől fontosabb célja az akciónak, hogy fokozott figyelemre inti a közlekedésben résztvevőket, hogy vigyáz-

Etelka, szinte már várják a diákok és a pedagógusok egyaránt.

A Vöröskereszt decemberre tervezett eseményei:

- December 11 – A bácsfeketehegyi és a szeghegyi általános iskola tanulóinak felvilágosító előadást tartanak az AIDS témakörében
- December 13 – A kishegyesi tanulók felvilágosítása az AIDS-ről
- December 15 – Véradási akció Bácsfeketehegyen

zanak a kis csöpp diákokra, hiszen tapasztalatlan közlekedőkről van szó.

Az akció beivódott a köztudatba – mondja Sípos

Az idősek világnapja alkalmából a község területén három személyt látogattak meg a Vöröskereszt munkatársai. Sípos Etelka reményének adott hangot, miszerint a közeljövőben ezt az idősek világnapjáról való megemlékezést szélesebb körben is meg tudják szervezni.

December 3-án ismét megkezdtek a Vöröskereszt aktivistái községünk mindhárom településén osztani a meleg ételt, hetente kétszer kedden és csütörtökön. Az előző évi mennyiséget, 200 adagot osztanak szét a települések nagyságától függően, tehát 84 porciót Kishegyesen, 64-et Bácsfeketehegyen és 52-öt Szeghegyen. „Ez a mennyiség nem elegendő a szükségletekre, hiszen nagyon sok nehéz sorsú személy él a községünkben. Viszont a legkritikusabb kategóriát lefedi, ahol idősek család nélkül, egyedül élnek, vagy azok a nagycsaládok, akik szerény anyagi körülmények között élnek azoknak tudunk biztosítani egytálételt.”

Sípos Etelka zárógondolatként kiemelte, hogy egy háziasszony az általuk nyújtott két porcióból kis ügyességgel meg tudja etetni az egész családot. Mindezt a tavalyi évre vonatkozó adat is igazolja, ami szerint a 200 kiosztott porcióból 305-en étkeztek.

NATI MESÉK

Egyszer volt hol nem volt , az Óperenciás tengeren is túl, ahol a kurta farkú malac túr, volt egyszer egy, egy, egy ... hoppá, megtévedtem, hiszen én most nem is mesével készültem nektek gyerekek. Lessünk be ezúttal egy varázslatos helyre, és lássuk hogyan is készítik a karácsonyi manók a mézeskalácsot!

Messze földön, havas tájon, Télapó terebélyes főcukrász. üzemében.

Ezernyi millió piros sapkás kis Manó áll készenlétben.

Pöttöm kezét mind megmosta, majd kötényt kötött, s a hozzávalókat úgy hozta.

Egy bő adaghoz kellett nekik 50 dkg liszt, 1.25 dl méz, 15 dkg porcukor, 2 kávéskanál szóda bikarbóna, 2 db tojás, 15 dkg margarin.

A lisztet előbb átszitálták egy mágikus roston, majd a szorgos-dolgos kis kezek összekeverték a szóda bikarbónával és margarinnal.

Azután a többi hozzávalóval gyúrták, gyúrták, és megint csak gyúrták, amíg jól formálható masszát nem kaptak.

- Vigyázzatok! Addig gyúrjátok, amíg a tészta el nem válik a táltól, mert ha még ragad hozzá nem tudunk vele dolgozni!! – figyelmeztette a Manókat Lincsi a

főcukrász.

- Odafigyelünk – hangzott a válasz, és már a sütit is bekapcsoltuk 180 fokra, hogy előmelegedjen.

- Helyes! – válaszolt Lincsi!

A munka szépen haladt. Lisztezett deszkán 3-4 mm vékonyságúra nyújtották, és karácsonyi formákat szurkálták ki belőle.

Miután a sütőbe tették, 10 perc alatt szép színűre sült.

Ezeket azután ékes dobozokba csomagolták, hogy Télapó karácsonykor elvihesse a rászoruló gyermekeknek.

Ha vállalkoztok rá, ti is könnyen elkészíthetitek felnőtt segítségével.

Jó étvágyat hozzá.

Ludrován Natália

Színezd ki azokat a képeket, amelyek a telet jellemzik!

A szilveszter története

Az a nap, amelyen a nyugati világ elbúcsúzik az óévtől, I. Szent Szilveszter pápáról kapta a nevét, akit 314-ben választottak a keresztény egyház vezetőjének és 335-ben, éppen december 31-én hunyt el Rómában. Az ünnep a nyugati kultúrkörben sokáig ide-oda tolódott. Volt idő, mikor december 24-én ünnepelték, de előfordult, hogy előrecsúszott vízkereszt, illetve a Háromkirályok napjára, január 6-ára, és csak néhány évszázada, 1691-ben XII. Ince pápai döntésével rögzült január elsejére.

- A pogácsába Szilveszterkor érmét sütnek, és aki a szerencsepénzt megtalálja, annak bőséges lesz a következő éve.

Szilveszteri és újévi szokások

A babonák legszélesebb skálája is szilveszter ünnepéhez kötődik. Ekkor teszünk fogadalmakat, s ekkor tehetünk legtöbbet következő évi sikereinkért. Csupán néhány évszázada lett Január első napja az újév kezdete, a régi időkben tavasszal vagy ősszel

Szilveszteri és újévi babonák

- A régi magyar babona szerint, ha nem falunk fel mindent szilveszterkor, akkor az új esztendőben sem fogunk hiányt szenvedni. Tehát hagyj ételt a hűtőben, meg a kamrában.
- Ma nem szabad baromfihúst enni, mert a baromfi hátrakaparja a szerencsénket.
- A boldogságot és az életet többféle rétesel lehet hosszúra nyújtani. Minél gazdagabb, bővebben adagolt a töltelék a rétesben, annál bővebben méri a boldogságot az ég az új esztendőben.
- Régi szokás az egész kenyér megszegése is, hogy mindig legyen a családnak kenyere.
- Sok háznál mandulaszemet vagy más apróságot főztek a lencsefőzelékbe, és az a leányzó vagy legény, aki ezt megtalálta, a babona szerint férjhez ment, vagy megnősült a következő esztendőben.
- Aki lencsét eszik, annak az év során soha nem ürül ki a pénztárcája. A lencsét egyes vidékeken babbal, vagy más szemes terménnyel helyettesítik.

kezdődött az új esztendő.

Az újévi szokások az idők folyamán nem változtak; még mindig úgy tartják az év első napja döntő szerepet játszik abban, milyen szerencsénk lesz az új évben. Sokan készítenek szerencse pogácsát, vagy tortát, melybe egy érmét sütnek. Aki megtalálja az érmét, annak nagy szerencséje lesz. Az óévtől mindig hangosan, zajosan búcsúztak el, hogy elijesszék az ártó szellemeket. Fontos, hogy az év utolsó napján csupa jó dologgal vegyük körül magunkat; mosni, takarítani tilos, mert ez nem hoz szerencsét.

Az év utolsó napján fontos szerepet kapnak az ételek. Leggyakrabban malacsült kerül az asztalra, hiszen a négylevelű lóherét tartó malac az egyik legfontosabb szerencseszimbólum. Tilos azonban a csirke, pulyka fogyasztása, hiszen ezek az állatok "elkaparják" a szerencsét. Úgy tartják aki az újév első napján apró szemes ételt fogyaszt (lencse, bab), sok pénzt várhat az új évben.

szerk.

forrás:hidegtalkiraly.hu

INFLUENZA

Az egyik leggyakoribb megbetegedés. Előfordulása évszázadokra visszamenően bizonyított. Az elnevezés olasz eredetű /influenza di freddo- hideg hatása/, és az 1743. évi járvány óta használatos. Járványszerű fellépését Európában már a XVI. században is megfigyelték, számos alkalommal pandémiás elterjedése is bekövetkezett. Az 1889-1890. évi nagy járvány során izolálták a Haemophilus influenzae baktériumot, amit a betegség kórokozójának hittek. A nagy járvány az

szükségszerűen influenzával. Megoldott kérdés ma már kísérleti állatokra történő átoltása, mesterséges szaporítása is. Érdekes, hogy az embrionált tyúktojás az influenzavírussal folytatott kísérletek legjobb táptalajának bizonyult.

A védekezésre vonatkozó kutatások- a betegségnek aktív immunizálással történő megelőzésére irányulnak. Az influenza vírus viszonylag csak rövid ideig nyújt immunitást. Számolni kell azzal a tényezővel, hogy a fertőzés variánsai igen gyakoriak.

Egyesült Államokból kezdődött, és erre a vidékre Spanyolországból terjedt tovább. Innen az elnevezés /spanyol nátha/ - betegség. E járvány halálos áldozatainak számát legkevesebb 10 millióra becsülik világviszonylatban. E járványban végzett kísérletek kimutatták, hogy az illető baktérium, csak kísérője volt valaminek, amit akkor még nem ismertek, hanem csak gyanítottak. Valójában- az influenza /Myxovirus influenzae -A/ típusát izolálták később, majd idővel a B, az után pedig 1947-ben a C típusát fedezték fel. A megfigyelések szerint világméretű járványra 30-40 évenként lehet számítani. Az ötvenes évek végén először Hollandiában ütötte fel a fejét az Ázsiából terjedő járvány, mégpedig az A2 altípusa. Az influenza tüneteit mindannyian jól ismerjük- többnyire huruttal, lázzal jár, amit esetleg fejfájás, végtagfájdalom, néha hányás is kísér. Mai ismereteink szerint a náthát is vírus okozza, de ez nem mindig jár együtt

A jelenleg rendelkezésre álló vakcinák sem nyújtanak teljes védeltséget. Az oltandók körét általában úgy választják meg, hogy a különösen veszélyeztetettek védelme legyen elsősorban biztosítva /öreges, idült betegségben szenvedők /. Ezért van igen nagy jelentősége a megelőzésnek. Kerülni kell azokat a helyeket, ahol nagy tömeg van zárt helyiségben. Járvány esetén elrendelik a kórházi betegek látogatásának a tilalmát.

A vírusokra ható specifikus gyógyszerek hiányában mai gyógyszerkincsünk csak tüneti kezelésre elegendő, legfeljebb a szövődményeket tudjuk megelőzni. A szövődmények zömmel ráfertőzésből erednek. Egyes, elfogadottnak tekinthető álláspontok szerint igen fontos a C- vitamin nagy adagban történő bevitele, mert a lázas szervezet C-vitamin-szükséglete ugrásszerűen növekszik.

Kórizs József

ELSŐ AZ EGÉSZSÉG

Újraéledhet az egykori Morbus Hungaricus?

Fiatal orvos koromban, valahol a 1960-as években, elnéző mosollyal nyugtattam az idős falusiakat, akik unokáikat még mindig a tüdőbajtól féltették, ami alatt egykori világuk félelmetes betegségét, a tuberkulózist kellett érteni. Nekünk orvosoknak ebben az időben már megnyert csatának számított e betegség elleni küzdelem. A győztesnek ugyebár sohasem esett jól ha elvitatják a győzelem dicsőségét, márpedig valami hasonló történik napjainkban a tbc-vel. Az Egészségügyi Világszervezet adatai azt sugallják, hogy nem tudtuk megfékezni teljesen ezt a járványos megbetegedést, s emiatt nyilvánította az Egészségügyi Világszervezet (WHO) 1982-ben a tuberkulózis (gümőkór, tbc, tüdőbaj) világnapjává március 24-ét. 100 évvel azelőtt, 1882. március 24-én jelentette be Robert Koch német orvos a tuberkulózis baktériumának felfedezését. Európában, abban az időben zajlott az ipari forradalom s a hirtelen túlszűfolt városokban, lakások-

„csak” lappang, a tünetek nem fejlődnek betegséggé, az orvosokat azonban ez nem nyugtatja meg. Aggasztó az, hogy egyre több rezisztens, azaz az ismert gyógyszereknek ellenálló baktérium-törzset fedeznek fel, s mivel nincs terápiás ráhatásunk, a tbc okozta halálesetek száma fokozatosan nő, az utóbbi években világszinten elérte a kétmilliót. Hozzájárult mindehhez a tbc elleni aktív és szervezett küzdelem megtorpanása, de az olyan betegségek elharapózása is Földünkön, amelyek az emberi szervezet immunitását gyöngítik, elsősorban gondolok itt az AIDS-es betegek, hajléktalanokra és alkoholistákra. Mai világunkban, áldozatainak nagy részét a kétmillió halálesetből, ezeken a körökön belül szedi a tébécé.

Határainkon belül és a környező államokban- elsősorban Romániában- a tuberkulózissal diagnosztizáltak száma 2000-2005 között megduplázódott. A gond ma főleg az, hogy mind több betegnél a súlyo-

World Health Organization

ban a tbc, a halálesetek több mint 30%-át okozta. Különösen súlyos volt a helyzet Magyarországon, ahol a tüdővész a múlt század elején népbetegség volt, nem véletlenül nevezték morbus hungaricusnak. Ma már szinte hihetetlen, de a lakosság 80 százaléka szenvedett benne. Hamarosan Koch felfedezése után megszületett a védőoltás Calmette és Guérin orvoskutatók áldozatos (13 éves) munkájának eredményeként, majd 1940-ben az első antibiotikumok között megjelent a tbc gyógyszere a streptomycin is, amely annyira hatásosnak bizonyult, hogy néhány évtizedig, az 1980-as évekig a harc megnyertnek tűnt e járványos betegség ellen. Ám nem úgy a háború! Az utóbbi időben újra riadót fújt a WHO, adatai szerint ugyanis a tbc bacilusától fertőzöttek száma elérte a 2 milliárdot, ami Földünk népességnek 30%-át teszi ki! A fertőzöttek többségénél a kór jelenleg

sabb kórformát diagnosztizálják, a kezelés pedig a betegek elégtelen hozzáállása miatt elhúzódik. Optimális helyzetben a tébécé 6 hónapos kezeléssel meggyógyítható. Sajnálatos mód, sok beteg, amint jobban érzi magát, de társadalmi helyzetükből is adódóan, rendszertelenül jár a kezelésre, s a nem kellő ideig tartó gyógyszeresedés újabb és újabb rezisztens baktérium-fajok kitenyésztéséhez vezet. A fent mondottak miatt mind fokozottabban felvetődik a lehetősége egy újabb világjárvány beindulásának. A tények reflexiójaként a WHO meghirdette a gondosabb, figyelmesebb harcot a tbc ellen, továbbá felszólította az érintett országokat a szervezett küzdelem stratégiájának újragondolására.

Dr. Kerekes József, az
intenzív terápia ny. főorvosa

****MIT, MIVEL?*** **"A FŰSZEREK BIRODALMÁBAN"**

Mások beiglije

A karácsony szinte mindenütt ugyanakkor van, nagyjából ugyanazt takarja, mégis minden nemzetnek megvan a maga sajátossága. Nálunk a beigli és a szaloncukor az igazi extra. A németek az 500 éves múltra visszatekintő stollennel erősítenek a karácsonyra, míg a lenge nyári ruhában, 35 fokban ünneplő ausztráloknál a klasszikus karácsonyi menü helyett egy jó kerti partit tartanak.

Az **olaszok** karácsonyi ajándékai közül elmaradhatatlan a csokoládé, illetve a citrusfélékkel és mazsolával gazdagított, levegős kalácsszerű sütemény, a panettone, vagy Verona környékén a pandoro, a csillag alakú, briós típusú

tészta. Mindkettőt szeretik meglocsolni egy kis olvasztott csokoládéval, mascarpone alapú ízesített krémekkel kínálni. A panettone-t gyakran kínálják pirítva is, míg a pandoro közepét tálalás előtt kivájják, és gazdag krémekkel töltik.

Erdélyben töltött káposztát szokás enni karácsonyra, ami abszolút háziasszonykímélő fogás, hiszen előre elkészíthető, és a káposztás ételekre igaz, hogy a második-harmadik napra lesznek a legfinomabbak.

Az **osztrákok** a bor (glühwein) mellett puncossal melegítenek a hideg időben. A karácsonyi klasszikus menü elmaradhatatlan része általában a rántott ponty és a Sacher-torta.

Az **angol** karácsonyokra talán a legjellemzőbb a karácsonyi puding. A szárított gyümölcsökből, fűszerekből és magokból alkotott pudingba a nadrággombtól a gyűrűig több jelképes tárgyat rejtenek. A gombra nem érdemes hajtani, mert örök pártában maradást jelent. A puding máshol is szerves részét képezi a karácsonynak. A **dánoknál** mandulás rizspudinggal, a Groddal kezdik a

vacsorát, amiben mandulát rejtenek el, hasonló okokból, mint az angolok a maguk csecsebecsét. **Svédországban** a Risgryngrot nevű rizsfelfújta rejti a mandulát és aki megtalálja az oltár elé lép a következő esztendőben.

Finnországban, a jó kis hideg télben hihetetlen nagy népszerűségnek örvend a glögg, más néven forralt bor. S itt is szokás mandulát rejteni az ételbe. Igaz, a finnek a reggeli fahéjas tejberizsükbe bújtatják el.

Görögországban desszertfronton a karácsony a sok aprósütemény mellett az asztalra kerül a Christopsomo, a Krisztus-kenyér. A borral, fűgével, narancssal gazdagított

kenyérből a karácsonyi vacsora után illik hagyni egy falatot a Kisjézusnak is.

Oroszországban az ortodox vallásnak megfelelően, január legelején ünneplik a karácsonyt. A családok asztalára sokféle hidegtál kerül, a tehetősebb családoknál az orosz hússaláta mellett a Beluga kaviár is megtalálható. Viszont mindenhol megtalálható meg a hússal vagy zöldséggel töltött „fánk”, a pirozski. A vacsorát desszertként sajtorta, kuglóf vagy egy szelet oroszkrémtorta zárja.

Németországban a biztosan teli hasról (ami a hiedelem szerint ezen a szent estén megvéd a démonoktól) a kiadós vacsora és a stollen mellett még a gyakran csokoládéval vagy marcipánnal készített, fűszeres mézeskalács is gondoskodik. A forralt bor errefelé is kedvelt karácsonyi ital.

Ausztráliában, a nyár közepén előszeretettel tartanak kerti partikat, grillezést, vagy egy jó pikniket, sőt kifejezett népszerűségnek örvend a tengerparton való karácsonyozás.

forrás: mindmegette.hu

FECSKE TOLL

TITKON FIGYELEM

Szeme rebben, szeme csukódik.
Leselkedik vágyakozó éberséggel,
töltött cukorkát szopogatva.
Semmit sem jelent az íze,
unaloműző megszokás,
kockadobás a sári csöndben.
Lesz-e kétszer egyforma?
Kétszer hat a döntő.
Elmozdul-e lomha, unott pózából,
vagy ismét csak balszerencse,
hogy kétszer csak az egy jön be
és nem sokszoros türelme elveszítve
mozgásra készíti.
Medve módra mordul fel,
de átérzem, hogy a dobástól türelmetlen
és fejre esve menekülne fejvesztve.

Bácsi (Vajda) Sára

NEM AKAROK ERDŐ LENNI

Nem akarok erdő lenni,
hol az idő megáll,
nem akarok benne fa lenni,
minek törzsét nem éri napsugár!

Akkor mi legyek? Szellő?
Mi simogatja az erdőt, mezőt?
Kisgyermek arcán végigfutni,
hát az akarok lenni!

Szellőként, simogatni, futkosni,
emberek arcáról könnyet törölni,
szenvédéseikből őket feloldozni,
és ha látom, hogy boldogok,
csendben továbbhaladok.

Szakács Géza

IDŐ

Minden percben várunk
valamire,
várjuk, hogy múljon az idő.
Csak egy picinykét menjen
gyorsabban,
ez mire annyira vágyunk.
Kergetnénk, zavarnánk előre,
hogy gyorsan múljon ami nehéz.
Máskor viszont visszafognánk,
száguldását lassítanánk.
Mikor minden rózsaszín körülöt-
tünk,
akkor bizony fékezni nagyon.
Soha sem múlik egyformán,
az biztos, hogy nekünk soha sem
megfelelő a tempója.
Az idő relatívan múlik,
sőt relatív az élet,
attól függ, hogy fentről vagy
lentől nézed!

Verbászi Hajnalka

ANYAKÖNYVI HÍREK

Újszülöttek

Ceklić Damjan és Suzana kislányuk

Lana

Fehér Mihály és Violetta kisfiuk

Bence

Redep Krasnić és Jasmina kislányuk

Zahida

Borbély József és Krisztina kisfiuk

József

Elhunytak

Németh Ksenija szül. Černišević október
15, 86 évében

Vaš Danica szül. Lazović október 17, 66
évében

Kelemen Viktória szül. Kormányos
október 20, 82 évében

Panić V. Vitosava szül. Legenović október
22, 77 évében

Kórizs Julianna szül. Kerekes október 27,
74 évében

Nagy Katalin szül. Gászó október 30, 70
évében

Kapetan Ljubica szül. Stanisavljević
november 4, 89 évében

Tóth Györgyi szül. Fehér november 5, 42
évében

Pál Katalin szül. Molnár november 9, 91
évében

Slobodan P. Vujović (Pušo) november 9, 77
évében

Krisztián János november 12, 87 évében

Id. Szabó József november 17, 67 évében

Bencsik Borbála szül. Kovács november
22, 65 évében

Žmukić D. Mihajlo november 25, 76
évében

Vujošević N. Radovan november 28, 47
évében

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a "Tiho" temetkezési vállalatától kaptuk.

Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet- és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehegy, JNA 24. Tel/fax: 024/739-063.

E-mail: feketicsifecske@gmail.com Folyószámlaszám: 310-8659-38. www.feketics.com

Tördelés: Bácsi Róbert. Munkatársak voltak: Bácsi (Vajda) Sára, Bíró Csaba, Bordás Katalin, Bojtos Béla, Bertók Z. Tatjana, Hajvert Lódi Andrea, Krisztián Irén, Dr. Kerekes József, Kórizs József, Ludrován Natália, Nagy Zita, Nagy Erzsébet, Orosz Attila, Papp Julianna, Pál Károly, Pál Eszter, Szabó Andrea, Szukola Béla, Juhász Attila, Verbászi Hajnalka. Készült Szabadkán a Grafoprodukt nyomdában 2013. december.

ЦП – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матине српске, Нови Сад
659.3 (497.113)

FECSKE: bácsfeketehegyi havi lap / szerkesztő Bácsi Róbert.
– 1. évf., sz. (2004) – Bácsfeketehegy: Zöld Dombok környezet- és
közösségfejlesztési szervezet, 2004. – Illusz.: 39 cm
Mesečno.
ISSN 2217-3706
COBISS.SR-ID 201634567

MEGHÍVÓ

SZERETETTEL VÁRUK ÖNT ÉS KEDVES CSALÁDJÁT A BÁCSFEKETEHEGYI FEKETICS MŰVELŐDÉSI EGYESÜLET ÉVZÁRÓ ÉS EGYBEN KARÁCSONYI MŰSORÁRA, MELYET 2013. DECEMBER 21-ÉN, SZOMBATON ESTE 18.00 ÓRAI KEZDETTEL TARTUNK A BÁCSFEKETEHEGYI SZÍNHÁZTEREMBEN.

FELLÉPNEK: APRÓCSKÁK, MÁKVIRÁG ÉS KÓNYA NÉPTÁNCGYŰJTÉSEK, PODOLSZKI JÓZSEF VERSMONDÓ KÖR, SOMA AMATŐR SZÍNTÁRSULAT, TÖRÖK EMESE, TÖRÖK NOÉMI, CSALOGÁNY TAMBURAZENEKAR, BÁCSFEKETEHEGYRŐL, A SZABADKAI DALKÖTŐ LEÁNYKÓRUS ÉS A CSANTAVÉRI MENDICUS TAMBURAZENEKAR. A BELÉPŐ ÖNKÉNTES ADOMÁNY.

2013. DECEMBER 22-ÉN, A VASÁRNAPI ÜNNEPI ISTENTISZTELET KERETÉBEN KARÁCSONYI DALOKAT HALHATUNK A KANALAS ZSÓFIA ÁLTAL VEZETETT SZABADKAI DALKÖTŐ LEÁNYKÓRUS ELŐADÁSÁBAN 9.30 ÓRAI KEZDETTEL. A BÁCSFEKETEHEGYI REFORMÁTUS TEMPLOMBAN.

SZERERETETTEL VÁRUK AZ ÜNNEPI ALKALMAKRA, ÁLDOTT ÉS BÉKÉS KARÁCSONYI ÜNNEPET, BOLDOG ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁNUNK!

A BÁCSFEKETEHEGYI FEKETICS MŰVELŐDÉSI EGYESÜLET (ÁLAPÍTVÁ: 1869)

